

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121203125
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1121203125.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobkyne: H.. Q. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom K.. U.. F.. J.. W. XXXX/XX, O., proti žalovanému: SVB Lafranconi - v likvidácii so sídlom Nábr. arm.gen. L. Svobodu 4315/56, Bratislava, IČO: 42 131 618, zastúpený Mgr. Ivan Vojtašovič, advokát so sídlom Pribinova 4, Bratislava, o určenie neplatnosti Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 11.9.2014, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B1-10C/24/2021-109 zo dňa 5. februára 2024 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Odvolací súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietla.
Žalovaný má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobcu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že Zmluva o poskytnutí právnych služieb medzi zmluvnými stranami SVB Lafranconi - v likvidácii, so sídlom Nábr. arm. gen. L. Svobodu 56, Bratislava a Mgr. Ivanom Vojtašovičom, so sídlom Kupeckého 58, Bratislava zo dňa 11.9.2014 (ďalej len „Zmluva“) je neplatná. Zároveň rozhodol, že žalovanému vo vzťahu k žalobkyňi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu sto percent (100%).

1.1. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami ustanovenia § 137 C.s.p., ustanoveniami § 7c ods.1, §7c ods. 2,veta prvá, štvrtá, §7c ods. 9, § 14 ods.1,2, § 14a ods.1,8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Žalobkyňa v konaní neosvedčila podľa ustanovenia § 137písm. c) C.s.p. naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetnej Zmluvy. Žalobkyňa nie je zmluvnou stranou Zmluvy, ktorej neplatnosti sa domáha a v konaní neosvedčila, že by jej akékoľvek právne postavenie bez určenia neplatnosti Zmluvy bolo ohrozené. Žalobkyňa v konaní rovnako neosvedčila, že by bola účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého odvodzuje žalobou uplatnený nárok podľa ustanovenia §137písm.d) C.s.p. v tom slova zmysle, že by bola prehlasovaná vlastníčkou bytu na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov, na ktorej by sa prerokovával obsah a uzatvorenie žalobkyňou napadnutej Zmluvy medzi žalovaným a zvoleným právnym zástupcom a ako prehlasovaná vlastníčka bytu by podávala žalobu podľa citovaného ustanovenia § 14a, ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z., avšak za splnenia ďalších predpokladov. Žalobkyňa v konaní neosvedčila, že je v konaní aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby, obsahom ktorej sa domáhala určenia neplatnosti Zmluvy. Žalobkyňa spolu so žalobou nepredložila súdu ani nepožiadala súd o vykonanie takého dôkazu, vykonaním ktorého by preukázala dôvodnosť uplatneného nároku žalobou. Žalobkyňa teda v konaní neuniesla bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.2. Prvoinštančný súd dodal, že štatutárny zástupca žalovaného podľa citovaného ustanovenia 7c zákona č. 182/93 Z.z. je štatutárnym zástupcom žalovaného, ktorý má oprávnenie za splnenia

zákonných predpokladov k uzatvoreniu zákonom vymedzených právnych úkonov. Žalobkyňa, ako vlastníčka bytu potom čo sa dozvedela, že ňou napadnutá Zmluva bola medzi žalovaným a zvoleným právny zástupcom uzatvorená mohla iniciovať zvolanie schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Predmetom zasadnutia schôdze mohlo byť prerokovanie dôvodnosti uzatvorenia predmetnej Zmluvy spolu so všetkými vlastníkmi bytov a nebytových priestorov a mohla tak naplniť svoje zákonné možnosti podieľať sa v zmysle ustanovení zákona číslo 182/1993 Z.z. na riadení a správe bytového domu, v ktorom je vlastníčkou bytu, čo medzi stranami sporné nebolo.

1.3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods.1, § 262 ods.1 C.s.p. a priznal žalovanému vo vzťahu k žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu sto percent z dôvodu, že žalovaný v konaní mal plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vo svojom odvolaní poukázala na odôvodnenie napadnutého rozsudku a závery súdu prvej inštancie s ktorými nesúhlasila mala zato, že tieto sú nesprávne a vychádzajú z nesprávneho posúdenia veci. Uviedla, že v rámci primárneho návrhu poukázala na fakt, že nie zo zápisníc zo Zhromaždení vlastníkov (ktoré sú prameňom práva v rámci zákona č. 182/1993 Z.z.), ale zo spisu PZ SR Bratislava I bola zaistená „ Zmluva o poskytovaní právnych služieb “ medzi zmluvnými stranami: SVB Lafranconi, Nábr. arm.gen.LSvobodu 56, Bratislava, IČO 42 131 618 a Mgr. Ivanom Vojtašovičom, advokát, Kupeckého 5, Bratislava, IČO: 42 357 942, pričom na základe bodu 2.2 tejto Zmluvy boli (zrejme) udeľované separátne pokyny k žalobám a udeľované plnomocenstvá k súdnym a iným konaniam žalovanej. Namietala, že výdavky na honorár advokátovi boli a sú utajené a Zmluva nemohla byť schválená nakoľko vlastníci nestanovili na rok 2014 a ani na nasledujúce roky do roku 2024 žiadne finančné krytie. Tvrdenie, že všetci vlastníci so Zmluvou súhlasili je v rozpore so zákonom č. 182/1993 Z.z., ktorý ukladá výkon práv realizovať na zhromaždení vlastníkov a akékoľvek „ potvrdenie o oboznámení sa s obsahom a podmienkami Zmluvy „ je neplatné a zákon voči takýmto postupom neumožňuje obranu, keď je možná len obrana voči uzneseniam prijatým na zhromaždení vlastníkov a postupmi a spôsobom tam upravený (§ 7c, § 14, § 14a). Jedinou možnou obranou voči namietanej Zmluve a jedinou možnou obranou voči nelegálnemu financovaniu právnych služieb z prostriedkov vlastníkov bytov a nebytových priestorov bol postup podľa Cs.p.

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol aby odvolací súd odvolanie v zmysle § 386 písm. a), d) C.s.p. odmietol, alternatívne aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobkyňu zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania. K dôvodom odmietnutia odvolania uviedol, že podanie doručené súdu listinne dňa 22.04.2024 sa z obsahového hľadiska podstatne odlišuje (čo do obsahu aj petitu) od podania doručeného súdu emailom dňa 09.04.2024, nemožno na uvedené hľadieť ako na dodatočné doručenie podania v zmysle § 125 ods. 2 C.s.p.. Z uvedeného dôvodu, a teda z dôvodu, že podanie doručené dňa 09.04.2024 emailom nebolo urobené vo forme stanovenej zákonom resp. bolo vykonané elektronicky bez autorizácie podľa osobitného predpisu, by súd na toto podanie ani nemal prihliadať. Pokiaľ ide o listinne podané odvolanie doručené súdu dňa 22.04.2024, predmetné odvolanie malo byť žalobcom podané na poštovú prepravu dňa 19.04.2024. Rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 25.03.2024, a teda odvolanie nebolo podané v lehote 15 dní od doručenia rozsudku v súlade s § 362 C.s.p.. Aj v prípade, že by sa súd odvolaním žalobkyne doručeným súdu dňa 22.04.2024 zaoberal, mal za to, že vzhľadom na jeho obsah možno usudzovať, že odvolanie nemá potrebné náležitosti podľa § 363 C.s.p. .

3.1. K dôvodom potvrdenia rozsudku uviedol, že výrok rozsudku je správny a odôvodnenie podáva dostatočne vyčerpávajúcu odpoveď na podstatné skutkové a právne otázky potrebné pre rozhodnutie v tunajšom konaní. Žalobkyňa nezvolila vhodný prostriedok na obranu svojho domnelého práva. Určovací žaloba nie je právny prostriedok, ktorým by bolo možné brániť domnelé právo žalobkyne najúčinnejšie a zároveň ani nie sú splnené podmienky pre použitie tohto druhu žaloby. Na určení neplatnosti Zmluvy podľa § 137 písm. c) C.s.p. nie je daný naliehavý právny záujem a ani určenie právnej skutočnosti - neplatnosti Zmluvy podľa § 137 písm. d) C.s.p. nevyplýva z osobitného právneho predpisu. Žalovaný sa stotožňuje s dôvodmi zamietnutia žaloby súdom. Podrobnejšie sa otázke nedostatku vecnej legitímácie, neexistencie naliehavého právneho záujmu a neexistencie osobitného predpisu venovali vo Vyjadrení žalovaného k žalobe zo dňa 23.04.2021, pričom sa predmetného Vyjadrenia v plnom rozsahu pridrižiava. Ako uviedol aj súd v odôvodnení rozsudku, žalobkyňa mohla iniciovať zvolanie schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov a prípadný nesúhlas so Zmluvou riešiť. K tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný systematicky nepreberal poštové zásielky uviedol, že v bytovom dome na Nábr. arm. gen. L. Svobodu 56, Bratislava (ďalej len „Bytový dom“), kam mali byť doručované aj žalobcom predložené

vrátené zásielky, dochádzalo k manipulácii s poštovými schránkami vlastníkov ako aj žalovaného, a to práve zo strany manžela žalobkyne, t.j. H. H. Q.. O týchto skutočnostiach založil do spisu Čestné vyhlásenie Q. Z., S. S., Q. U. E. Q..

4. Podaním doručeným súdu prvej inštancie 23.9.2024 žalobkyňa podala v zmysle § 162 a § 164 C.p.s. návrh na prerušenie konania, keď poukázal na nulitosť legitimácie právneho zástupcu žalovaného, ktorý od roku 2011/2012 nedisponuje zákonným štatutárnym orgánom a z toho dôvodu nemohol legálne splnomocniť H. B. zastúpením. Úkony vykonané advokátom H. B.Š. sú nulité. Uviedla, že návrhom zo dňa 29.8.2024 iniciovala na Okresnom úrade v Bratislave revízne konanie týkajúce sa zápisov do registra vlastníkov bytov a nebytových priestorov MV SR, v ktorom poukázala na nezákonné úkony/ rozhodnutia v minulosti, ktoré umožnili zapísať do registra vlastníkov bytov a nebytových priestorov neoprávnené subjekty do funkcie štatutárných orgánov/ resp. likvidátorov. V časovom slede sa jedná o nelegálne zápisy subjektov: X. W., likvidátor, Q. V., likvidátor, Q. Z. likvidátor, Q. Z. predseda. Mala zato, že zastúpenie žalovaného advokátom Ivanom Vojtašovičom je nelegálne pokiaľ je mandantom niektorá z vymenovaných osôb. V reále žalovaný najneskôr od roku 2012 nedisponuje zákonným štatutárnym orgánom a nemohol legálne splnomocniť právneho zástupcu zastúpením v žiadnom súdnom spore a ak splnomocnenie vystavila tak toto splnomocnenie je neplatné. Žalobkyňa Navrhla aby súd konanie prerušil do rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, Tomášikova 46, Bratislava vo veci konania o výmaze likvidátorov SVB Lafranconi, Nábr. arm.gen. L.Svobodu 56, Bratislava a to X. W., Q. V., Q. Z., Bratislava; do rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, vo veci konania o výmaze predsedníčky SVB Lafranconi, Nábr. arm.gen.L.Svobodu 56, Bratislava, Q. Z.Š., z Registra vlastníkov bytov a nebytových priestorov a do rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, vo veci konania o výmaze rozhodnutia o zákonnosti zápisu vstupu SVB Lafranconi do likvidácie k 1.1.2018.

4.1. Žalobkyňa ďalším podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 28.10.2024 zotrvala na návrhu na prerušenie konania a poukázala opätovne nato, že zastúpenie žalobcu advokátom Ivanom Vojtašovičom je nelegálne a nulité.

5. K vyjadreniu žalovaného podala žalobkyňa repliku v ktorej zotrvala na svojom návrhu na prerušenie konania, argumentoch o neplatnosti Zmluvy z dôvodu, že nebola nikdy predložená na schválenie vlastníkom bytov na Zhromaždení vlastníkov a v zmysle Stanov. Q. Z. nebola legitimovaná vykonávať funkciu štatutára v dôsledku vadných (návrhov) zápisov do registra spoločstiev MV SR. H. B. utajene profitoval počas posledných 12 rokov z predmetnej zmluvy o právnej pomoci, keď výdavky neboli nikdy schválené a sú teda nelegálne. Osoby E., Q., Z. boli od roku 2011 až do roku 2024 protiprávne legitimovaní disponovať finančnými prostriedkami žalovaného deponovanými na účtoch v banke Č. a sami bez ohľadu na schvaľovacie procedúry stanovené zákonom č. 182/1999 Z.z. vykonávali platby na cudzie účty, z ktorého dôvodu boli platby nelegálne. Osoby Q., Z., S., G. mali záujem na utajení aktivít a minimálne od roku 2022 až do roku 2024 zjavne manipulovali s poštovými zásielkami a bez toho aby boli na to zmocnení likvidátorom SVB Lafanconi v likvidácii Q. V. pričom sami rozhodovali o tom, ktorú poštovú zásielku prevezmú alebo nie a ako s ňou naložia. Preberanie pošty SVB Lafranconi Q. Z. (bez akéhokoľvek zmocnenia štatutárom likvidátorom po roku 2022 bolo nelegálne.

6. Žalovaný v duplike uviedol, že považuje vyjadrenie žalobkyne za zmätočné a účelové a jej tvrdenia rozporuje. Žalobkyňa okrem iného opätovne uvádza aj tvrdenia, ku ktorým sa v doterajšom konaní už vyjadril a preto sa v plnom rozsahu pridrižiava všetkých svojich podaní v konaní. K návrhu na prerušenie konania uviedol, že s týmto nesúhlasí. Žalobkyňa sa svojím konaním opakovane snaží predĺžiť tunajšie konanie a oddialiť rozhodnutie vo veci samej, čo žalovaný považuje za neakceptovateľné a v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Mal zato, že nie je daný zákonný dôvod na prerušenie konania.

7. Na dupliku žalovaného reagovala žalobkyňa písomnými podaniami doručenými súdu prvej inštancie dňa 27.3.2025 a dňa 2.4.2025. V týchto podaniach len zopakovala všetky svoje doterajšie tvrdenia a trvala na prerušení konania.

8. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom celom rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

9. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9.1. Podľa § 137 písm. c), d) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

9.2. Podľa § 78 ods. 1, 2 C.s.p. nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

10. Predmetom konania je žaloba žalobkyne o určenie, že Zmluva o poskytnutí právnych služieb medzi zmluvnými stranami SVB Lafranconi - v likvidácii, so sídlom Nábr. arm. gen. L. Svobodu 56, Bratislava a Q.. H. B., so sídlom Kupeckého 58, Bratislava zo dňa 11.9.2014 je neplatná.

11. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval ustanovenia § 137 písm. C.s.p ktoré aplikoval na prejednávany prípad. Z citovaných ustanovení vyvodil svoje právne závery, ktoré viedli k zamietnutiu žaloby a to z dôvodu, že nie je možné žalovať požadované určenie právnej skutočnosti keďže to nevyplýva z osobitného predpisu a ďalej z dôvodu že žalobkyňa neosvedčila existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne. Súd prvej inštancie vyššie prijaté právne závery primerane vysvetlil a z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia považuje za potrebné uviesť nasledovné.

12. Civilný sporový poriadok rozlišuje žaloby na určenie práva (§ 137 písm. c/ C.s.p.) a žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ C.s.p.). U žalôb na určenie práva právna úprava zotrvala na preukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (s výnimkou ak tento naliehavý záujem vyplýva z osobitného predpisu). U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa aktuálnej právnej úpravy a ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (rozhodnutia vo veciach sp. zn. 7Cdo/268/2019, 4Obdo/56/2020, 4Obdo/71/2020, 4Cdo/26/2021, 9Cdo/7/2021, 10bdo/51/2021 - toto bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR ako judikát č. R 1/2023) žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu (podaná za účinnosti Civilného sporového poriadku) je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku. Jej prípustnosť je podmienená existenciou osobitného predpisu, ktorý určitú osobu oprávňuje podať týmto predpisom špecifikovanú určovaciu žalobu. Žaloba o určenie neplatnosti Zmluvy o poskytnutí právnych služieb medzi zmluvnými stranami SVB Lafranconi - v likvidácii a Mgr. Ivanom Vojtašovičom, ako žaloba o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ C.s.p. nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu a preto jej nie je možné vyhovieť.

14. Ak žalobkyňa zvolila určovaciu žalobu a neprichádza do úvahy určenie v zmysle § 137 písm. d) C.s.p. čo je aj daný prípad, potom je povinnosťou žalobkyne preukázať naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) C.s.p. na určení, že Zmluva o poskytnutí právnych služieb je neplatná.

14.1. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj

napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). V posudzovanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení, keďže nebola zmluvnou stranou Zmluvy, ktorej neplatnosti sa domáha ktorá skutočnosť má za následok aj nedostatok jej aktívnej legitímácie na požadovanom určení. Rozhodovacia prax súdov v Slovenskej republike dospela k záveru, že vecnú legitímáciu v konaní o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, má ten, kto je účastný na právnom vzťahu alebo práve, o ktoré v konaní ide (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/122/2002). Žalobkyňa v konaní rovnako ani neosvedčila, že by jej akékoľvek právne postavenie bez určenia neplatnosti Zmluvy bolo ohrozené a že by vyhovením žalobe došlo k priaznivému ovplyvneniu jej právneho postavenia.

15. Nad rámec primárneho dôvodu zamietnutia žaloby odvolací súd upriamuje pozornosť aj na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na žalovanej strane vzhľadom na nútené spoločenstvo, ktorá skutočnosť, je ďalším dôvodom na zamietnutie žaloby. V prípade žaloby o neplatnosť právneho úkonu sa vyžaduje, aby na strane žalovaných vystupovali ako nútené procesné spoločenstvo všetci účastníci dotknutého právneho úkonu. Ak by žalobca namiesto núteného spoločenstva žaloval len jeden subjekt, prípadne nie všetkých nútených spoločníkov, žaloba by musela byť pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietnutá. Uvedené právne závery sú obsiahnuté aj v ustálenej súdnej praxi (napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/122/2002, 1Cdo/11/2003, 3MCdo/5/2010, 1Cdo/116/2019).

15.1. Zmluva o poskytnutí právnych služieb, ktorej neplatnosti sa žalobkyňa svojou žalobou domáhala, bola uzatvorená medzi žalovaným SVB Lafranconi - v likvidácii na jednej strane a Mgr. Ivanom Vojtašovičom na druhej strane. Žalobkyňa mala preto ako stranu sporu popri žalovanom označiť aj druhú stranu Zmluvy - Mgr. Ivana Vojtašoviča k čomu nedošlo a uvedená skutočnosť má za následok nedostatok pasívnej legitímácie.

16. Celkovo obsah odvolania žalobkyne nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu, alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalobkyne o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil príslušných ustanovení C.s.p., keď dospel k záveru o nemožnosti žaloby o určenie právnej skutočnosti, k záveru o nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne a k záveru o absencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a ani nepoprel ich účel a význam. Ďalšími námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní a v podaniach (pozri odsek 4., 4.1., 5., 7.) sa odvolací súd opätovne nezoberal, keď tieto nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci a to z dôvodu, že ak sa zamietajú žaloba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, je vylúčené súčasne sa zaoberať žalobou vo veci samej (pozri rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/26/2007, 2Cdo/231/2007, 1Cdo/91/2006). Navyše v prípade nových námietok na tieto odvolací súd nemá prečo prihliadať a to s poukazom na ustanovenie § 373 ods. 4 C.s.p. podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

17. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.) vrátane výroku o náhrade trov konania o ktorých súd prvej inštancie správne rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p vzhľadom na celkový úspech žalovaného v konaní.

18. Žalobkyňa navrhla konanie prerušiť do rozhodnutia Okresného úradu Bratislava (pozri odsek 4.-4.1.). V danom prípade ide v zmysle § 164 C.s.p. o fakultatívne prerušenie konania, ktoré dáva súdu priestor na úvahu o tom, či je vhodné konanie prerušiť do skončenia iného súdneho alebo správneho konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet. Prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, keď sa v osobitnom konaní rieši prejudiciálna otázka, ktorú si súd síce môže vyriešiť sám, ale za určitých okolností môže byť vhodnejšie vyčkať na jej vyriešenie v danom osobitnom konaní. Prerušenie konania v zásade vždy vedie k oddialeniu jeho skončenia a je teda prelomením zásady rýchlosti konania ustanovenej v čl. 17 C.s.p.. Súčasne priamo ustanovenie § 164 C.s.p. inštruuje súd, aby prioritne zvolil iné vhodné opatrenia (spravidla najmä sám vyriešil predmetnú prejudiciálnu otázku) a teda k prerušeniu konania pristúpil iba vtedy, ak iné riešenie nie je účelnejšie. S týmto procesným inštitútom je preto potrebné narábať reštriktívne a uplatňovať ho skôr výnimočne.

18.1. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa návrhom zo dňa 29.8.2024 iniciovala na Okresnom úrade v Bratislave revízne konanie týkajúce sa zápisov do registra vlastníkov bytov a nebytových priestorov MV SR, v ktorom poukázala na nezákonné úkony a rozhodnutia v minulosti, ktoré umožnili zapísať do registra vlastníkov bytov a nebytových priestorov neoprávnené subjekty do funkcie štatutárnych orgánov resp. likvidátorov, nie je bez ďalšieho dôvodom na prerušenie konania a to s poukazom nato, že v § 7 ods. 10 zákona č. 182/1993 Z.z. je upravená zásada materiálnej publicity registra spoločenskí. Údaje v ňom zapísané tak majú pre tretie osoby záväzný charakter a možno sa na ne s plnou dôverou spoliehať. Za daného stavu podľa názoru odvolacieho súdu neexistujú skutočnosti, ktoré by mohli v tomto prípade odôvodniť prelomenie zásady rýchlosti konania a priklonenie sa k svojej povahou výnimočnému prerušeniu konania. Žalobkyňine subjektívne presvedčenie o nezákonnom zápise do registra spoločenskí takouto skutočnosťou nie je, naviac nebolo preukázané, že by sa predmetným podaním Okresný úrad v Bratislave zaoberal a konal. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené návrh žalobkyne na prerušenie konania poukazom na ustanovenie § 162 ods. 3 v spojení s ustanovením § 378 ods. 1 C.s.p. ako bezdôvodný zamietol.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobkyne nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).